

=====

=====

ପରମହଂସୋପନିଷଦ୍

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ

=====

=====

ବିଷୟ ସୂଚୀ:

୧ - ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ	— 3
୨ - ମୂଳ ଲେଖାର ହିନ୍ଦୀ	— 7
୩ - ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ	— 10
୪ - ମୂଳ ଲେଖା ସଂସ୍କୃତରେ	— 12

=====

ଛନ୍ଦ

ପଦ 1-6 ମନ୍ଦାକ୍ରାନ୍ତା

ପଦ 7-11 ପଥ୍ୟାବନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍

ପଦ 12 କରଞ୍ଜି

ଅନୁବାଦ: ଲଲାଟେନ୍ଦୁ କବି

=====

ମନ୍ଦାକ୍ରାନ୍ତା

ଗଣକ୍ରମ: ମଗଣ ଭଗଣ ନଗଣ ତଗଣ ତଗଣ+ଗୁଗୁ

ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଣ୍ଣ: sss/s•ii/iii/s•si/ssi + ss

ଏଥିରେ i ଲଘୁ s ଗୁରୁବର୍ଣ୍ଣର ଓ • ଯତି (ବା ବିରତି)ର ସୂଚକ

=====

ମୁକୁନ୍ଦଦେଶେ ମୁନି ପରମହଂସଙ୍କ ପଛା କି ଥାଏ

ଧର୍ମଜ୍ଞାନେ କି ଭଳି ରହି ସେ କେଉଁ କୃତ୍ୟେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ।

ଏମନ୍ତପ୍ରଶ୍ନ କରି ବସିଲେ ନାରଦ ଜ୍ଞାନନିଷ୍ଠ

ଧୀରେ ବ୍ରହ୍ମା ସଦୟ ବଚନେ ଭାଷିଲେ ଏହି ଭାଷା ॥1॥

ସେ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ବହୁ ଅଶିଥିଲ ସ୍ବପ୍ନତିଷ୍ଠ ସ୍ବମାର୍ଗେ

ନାନା କ୍ଳେଶଗ୍ରସିତ ପଥ ସେ ସ୍ବପ୍ନ ସେ ମାର୍ଗଗାମୀ ।

ସେ ମାର୍ଗେ ଯେ ଚଳୁଛି ଭୁବନେ ବ୍ରହ୍ମରେ ସେ ନିବାସୀ

ସଂସାରେ ଦୁର୍ଲଭ ସୁପୁରୁଷ ପ୍ରାଜ୍ଞ ସେ ବେଦବେତ୍ତା ॥2॥

ମଜିଦାମ୍ବା ମୁନିଜନ ସିଏ ମୋଠି ଥାଏ ସଦୈବ
 ସେ ଯୋଗେ ସେ ଯୁଗପୁରୁଷ ମୋ ସର୍ବଦା ବାସଭୂମି ।
 ଭାର୍ଯ୍ୟାପୁତ୍ରସ୍ବଜନସଖ ସେ ବର୍ଜି କୌପୀନ ପିନ୍ଧେ
 ବର୍ଜେ ତୁତା ଲଗୁତତିଳକେ ପୁଣ୍ୟ ଯଜ୍ଞୋପବୀତେ ॥3॥

କଲ୍ୟାଣାର୍ଥେ ରତ ପରମହଂସଙ୍କ ଭୋଗାର୍ଥ ଥାଏ
 ଲଜ୍ଜା ଦୂରୀକରଣ ଜନିତ ସ୍ବଚ୍ଛ ବସ୍ତ୍ରାଦି ପାଶେ ।
 ତକ୍ତିଞ୍ଜିତ୍ ମଧ୍ୟ ପରହିତରେ ପ୍ରାଣରକ୍ଷାର୍ଥ ମାତ୍ର,
 ହେଲେ ହେଁ ତା ସବୁକିଛି ନୁହେଁ, ଜାଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୃତ୍ୟ ॥4॥

ତାହା ପାଶେ ହିମ କି ତପନ ପ୍ରାୟଶଃ ନିଷ୍ପ୍ରଭାବ
 ଈର୍ଷାଦ୍ବେଷସ୍ଥୟରହିତ ସେ କାମନାକ୍ରୋଧବର୍ଜୀ ।
 ସ୍ବୟନ୍ଦେ ସେ ଶବ ସମ ମଣେ ନିତ୍ୟ ସନ୍ଦେହମୁକ୍ତ
 "ବ୍ରହ୍ମାହଂ" ତା ସତତ ମନନେ, ତେଣୁ ସେ ବ୍ରହ୍ମରୂପ ॥5॥

ସାରାବିଶ୍ବେ ରହିଅଛି ମୁଁ ସେ ବ୍ରହ୍ମରେ ଐକ୍ୟଭାବେ
 ଏ ସଂସାରେ ଜଡ଼ିତ ମୁଁନୁହେଁ - ଚେତନା ଏହି ଥାଏ ।
 ବ୍ରହ୍ମାହଂଜ୍ଞାନଯୁତ ନିତି ସେ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞୋପବୀତ
 ପ୍ରଜ୍ଞା ଯା ଦଣ୍ଡତିଳକଶିଖା, ବ୍ରହ୍ମରେ ସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ॥6॥

=====

ପଥ୍ୟାବଳୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ (ଅ.ସ.ମା.):

=====

ସର୍ବ କାମ କରି ତ୍ୟାଗ ଅଦ୍ୱୈତେ ପରମ ଛିତି

ଜ୍ଞାନ-ଦନ୍ତକ ଯା ପାଶେ ଏକଦନ୍ତ ହିଁ ବାସ୍ତବେ ||7||

କାଷ୍ଠଦନ୍ତ ଧରେ ମାତ୍ର ସର୍ବାଣୀ ଜ୍ଞାନବର୍ଜିତ

ସେ ଯାଏ ନରକେ ଘୋର ମହାରୌରବ ନାମକ ||8||

ନାହିଁ ସତ୍ୟାର୍ଥଯୋଗୀର ଲୋଡ଼ା ପୂଜା କି ଅର୍ଚ୍ଚନା ।

କରେ ନା ସେ ପ୍ରଶଂସା ବା ନିନ୍ଦା, ଅର୍ପଣ ଅର୍ଚ୍ଚନା ||9||

ବସ୍ତ୍ର ତାର ମହାକାଶ ସେ ନିଷ୍ପ୍ରହ ଧନେ ଜନେ

ନ ରଖେ ଅର୍ଥରେ ଚିତ୍ତ ନ ରଖେ ସ୍ୱାର୍ଥ କାମନା ||10||

ସମଭାବ ସୁଖେ ଦୁଃଖେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପ୍ତିୟ ସେ ନୁହେଁ

ସମସ୍ତ ଦ୍ୱୈତ ସମ୍ମୋହ ତା ନେତ୍ରେ ଛିତିବର୍ଜିତ ||11||

=====

କରଞ୍ଜି:

ଜଗଣ ନଗଣ +ଗୁଲ isi/iii+si

=====

ମମଦ୍‌ରହିତ ସେହି ସମୟ ମତି ନିବଦ୍ଧ ।

ପ୍ରମୁକ୍ତ ପରମହଂସ ସମସ୍ତ ଅଭୟଯୁକ୍ତ ॥12॥

ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ

ମନ୍ଦାକ୍ରାନ୍ତା: 222/2••11/111/2••21/221+22

ପଥ୍ୟାବକ୍ତ୍ର: ଅର୍ଦ୍ଧସମ ମାତ୍ରିକ ଛନ୍ଦ

କରଞ୍ଜି: 121/111+21

=====

ପରମହଂସୋପନିଷଦ୍

ଅନୁବାଦ: ଲଲାଟେନ୍ଦୁ କବି

ସମାପ୍ତ

=====

=====

परमहंस उपनिषद - द्वितीयाध्याय

=====

मान-अपमान समान भाव से।

वह निंदा से प्रभावित नहीं होता,

अभिमान, ईर्ष्या, रुतबा, खुशी, या दुःख,

लोभ, क्रोध, या मोह,

उत्साह, अहंकार, या अन्य प्रलोभन;

क्योंकि वह जानता है कि वह न तो शरीर है और न ही मन।

संदेह और मिथ्या ज्ञान के प्रभाव से मुक्त

वह प्रेम के भगवान के साथ एकजुट होकर रहता है।

जो सदैव शांत, अपरिवर्तनीय है,

अविभाज्य, समस्त आनंद का स्रोत

और बुद्धि. प्रभु ही उसका सच्चा घर है,

उनके तीर्थयात्री के बालों का गुच्छा, उनका पवित्र धागा;

क्योंकि वह एकात्मक अवस्था में प्रवेश कर चुका है।

3. हर स्वार्थी इच्छा का त्याग करके,

उसने प्रेम के प्रभु में अपना विश्राम पाया है।

8

बुद्धि वह कर्मचारी है जो अब उसका समर्थन करता है।

जो भिक्षुक की लाठी लेते हैं

वे अभी भी अपनी इंद्रियों की दया पर निर्भर हैं

भारी कष्ट से बच नहीं सकते.

प्रबुद्ध व्यक्ति जीवन के इस सत्य को जानता है।

4. उसके लिए ब्रह्मांड उसका परिधान है

और प्रभु अपने से अलग नहीं होते।

वह कोई पैतृक तर्पण नहीं देता;

वह किसी की प्रशंसा नहीं करता, किसी को दोष नहीं देता,

कभी किसी पर निर्भर नहीं रहता.

उसे मंत्र दोहराने की कोई आवश्यकता नहीं है,

अब ध्यान का अभ्यास करने की आवश्यकता नहीं है।

परिवर्तन और परिवर्तनहीन वास्तविकता की दुनिया

हम उसके लिए एक हैं, क्योंकि वह ईश्वर में सब कुछ देखता है।

5. जो साधक भगवान को खोज रहा है

स्वयं को स्वार्थी आसक्तियों से मुक्त करना होगा

लोगों, धन और संपत्ति के लिए।

9

जब उसका मन हर स्वार्थी इच्छा को त्याग देता है,
वह द्वंद्व से मुक्त हो जाता है
सुख और दुःख का और अपनी इंद्रियों पर शासन करता है।
अब वह दुर्भावना रखने में सक्षम नहीं है;
अब वह प्रसन्नता का विषय नहीं है,
क्योंकि उसकी इन्द्रियाँ स्वयं में विश्राम प्राप्त कर लेती हैं।
एकात्मक अवस्था में प्रवेश,
वह विकास के लक्ष्य को प्राप्त कर लेता है।
सचमुच वह विकास के लक्ष्य को प्राप्त कर लेता है।
शांति शांति शांति

=====

Paramahansa Upanishad

ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ

=====

1. Narada (Lord of Events) inquired of the Lord of Love: "What is the state of the illumined man?" The Lord replied: "Hard to reach is the state Of the illumined man. Only a few Attain to it. But even one is enough. For he is the pure Self of the Scriptures; He is truly great because he serves me. And I reveal myself through him always." He has renounced all selfish attachments And observes no rites or ceremonies. He has only minimum possessions, And lives his life for the welfare of all.

2. He has no staff nor tuft nor sacred thread. He faces heat and cold, pleasure and pain, Honor and dishonor with equal calm. He is not affected by calumny, Pride, jealousy, status, joy, or sorrow, Greed, anger, or infatuation, Excitement, egoism, or other goads; For he knows he is neither body nor mind. Free from the sway of doubt and false knowledge He lives united with the Lord of Love. Who is ever serene, immutable, Indivisible, the source of all joy And wisdom. The Lord is his true home, His pilgrim's tuft of hair, his sacred thread; For he has entered the unitive state.

3. Having renounced every selfish desire,
He has found his rest in the Lord of Love.
Wisdom is the staff that supports him now.
Those who take a mendicant's staff while they
Are still at the mercy of their senses

Cannot escape enormous suffering.

The illumined man knows this truth of life.

4. For him the universe is his garment And the Lord not separate from himself. He offers no ancestral oblations; He praises nobody, blames nobody, Is never dependent on anyone. He has no need to repeat the mantram, No more need to practice meditation. The world of change and changeless reality Are one to him, for he sees all in God.

5. The aspirant who is seeking the Lord Must free himself from selfish attachments To people, money, and possessions. When his mind sheds every selfish desire, He becomes free from the duality Of pleasure and pain and rules his senses. No more is he capable of ill will; No more is he subject to elation, For his senses come to rest in the Self. Entering into the unitive state, He attains the goal of evolution. Truly he attains the goal of evolution.

OM shanti shanti shanti ।

=====

ପରମହଂସୋପନିଷଦ୍ - ମୂଳ ସଂସ୍କୃତ ଲେଖା

<https://www.thehinduportal.com/2015/07/paramahamsa-upanishad-translations.html>

परमहंसोपनिषत्

paramahamsopanishat

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं
 पश्येमाक्षभिर्यजत्राःस्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवंसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति
 नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः।

हरिः ॐ ॥

अथ योगिनं परमहंसनं कोऽयं मार्गस्तेषां का स्थितिरिति नारदो
 भगवन्तमुपगत्योवाच । तं भगवानाह । योऽयं परमहंसमार्गो लोके दुर्लभतरो
 न तु बाहुल्यो यद्येको भवति स एव नित्यपूतस्थः स एव वेदपुरुष इति विदुषो
 मन्यन्ते महापुरुषो यच्चित्तं तत्सर्वदा मय्येवावतिष्ठते तस्मादहं च
 तस्मिन्नेवावस्थीयते । असौ स्वपुत्र-मित्र- कलत्र - बन्वादी -
 जिखायजोपवीते स्वाध्यायं च सर्वकर्माणि संन्यस्यायं ब्रह्माण्डं च हित्वा

13

कौपीनं दण्डमाच्छादनं च स्वशरीरोपभोगार्थाय च लोकस्योपकारार्थाय च
परिग्रहेतच्च न मुख्योऽस्ति कोऽयं मुख्य इति चेदयं मुख्यः ॥ १॥

न दण्डं न शिखं न यज्ञोपवीतं न चाच्छादनं चरति परमहंसः । न शितं न चोष्णं
न सुखं न दुःखं न मानावमाने च षड्भिर्वर्जं । निन्दागर्वमत्सरः
दम्भदर्पेच्छाद्वेषसुखदुःख - कामकोध - लोभमोह - हर्षसु उयाहंकारादींश्च
हित्वा स्ववपुः कुणपमिव दृष्यते यतस्तद्वपुरपध्वस्तं
संशयविपरीतमिथ्याज्ञानानां यो हेतुस्तेन
नित्यनिवृत्तस्तन्नित्यबोधस्तत्स्वयमेवावस्थितिस्तं
शान्तमचलमद्वयानन्दविज्ञानघन एवास्मि । तदेव मम परमधाम तदेव शिखा
च तदेवोपवीतं च । परमात्मात्मनोरेकत्वज्ञानेन तयोर्भेद एव विभग्नः सा
सध्या ॥ २॥

सर्वान्कामान्परित्यज्य अद्वैते परमस्थितिः ।
ज्ञानदण्डो धृतो येन एकदण्डो स उच्यते ॥
काष्ठदण्डो धृतो येन सर्वाणि ज्ञानवर्जितः ।
स याति नरकान्धोरान्महारौरवसञ्ज्ञकान् ॥
इदमन्तरं ज्ञात्वा स परमहंसः ॥ ३॥

आशाम्बरो न नमर्कारो न स्वधाकारो न निन्दा न स्तुतिर्यादृच्छिको
 भवेद्भिक्षुर्नाऽऽवाहनं न विसर्जनं न मन्त्रं न ध्यानं नोपासनं च न लक्ष्यं
 नाकक्ष्यं न पृथग्नापृथगहं न न त्वं न सर्वं चानिकेतस्थितिरेव भिक्षुः
 सौवर्णादीनां नैव परिग्नहेन्न लोकं नावलोकं चाऽऽबाधकं क इति
 चेद्बाधकोऽस्त्येव यस्माद्भिक्षुर्हिरण्यं रसेन दृष्टं च स ब्रह्महा भवेत् ।
 यस्माद्भिक्षुर्हिरण्यं रसेन ग्राह्यं च स आत्महा भवेत् । तस्माद्भिक्षु - हिरण्यं
 रसेन न दृष्टं च न स्पृष्टं च न ग्राह्यं च । सर्वे कामा मनोगता व्यावर्तन्ते ।
 दुःखे नोद्विग्नः सुखे न स्पृहा त्यागो रागे सर्वत्र शुभाशुभयोरनभिस्नेहो न
 द्वेष्टि न मोदं च । सर्वेषामिन्द्रियाणां गतिरुपरमते य आत्मन्येवावस्थीयते
 यत्पूर्णानन्दैकबोधस्तदब्रह्माहमस्मीति कृतकृत्यो भवति कृतकृत्यो भवति ॥

४॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो
 वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिः स्वस्ति
 नो बृहस्पतिर्दधातु ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः । हरिः ॐ ॥